

på et tidligere tidspunkt, men nu er det her, og det er godt. Godt, fordi det efter Det Konservative Folkepartis opfattelse er et nødvendigt forslag.

Uhyggelig mange kvinder rammes af brystkræft, og særlig kvinder over 50 år er i risikogruppen. Derfor skal tilbudet om mammografi-screening gives til alle kvinder, der er fyldt 50 år. Ved at undersøge kvinderne regelmæssigt, viser erfaringerne fra andre lande, at man opdager kræften i så god tid, at man kan sætte ind med hurtig behandling, en behandling, der øger kvindernes overlevelseschancer.

Et dansk-svensk pilotstudium peger på, at den svenske behandling er langt bedre og mere effektiv end den danske. I Sverige overlever 10 pct. flere deres brystkræft i forhold til danske kvinder. Studiet påpegede, at den afgørende forskel på dansk og svensk brystkræftbehandling er, at langt de fleste brystkræfttilfælde blev opdaget i forbindelse med den regelmæssige mammografiscreening, de har i Sverige. På den måde får man fat i patienterne, før kræften når at brede sig til lymfekirtlerne. Desuden er knuderne som regel meget små, så indgrebet dermed bliver mindre.

Disse gode resultater skylder vi de danske kvinder at få del i. Når man nu kan gå ind og forbedre indsatsen på området, så bør vi også gøre alt for at gøre det, og når nu tallene viser deres tydelige sprog, nemlig at 81 pct. af de svenske brystkræftramte kvinder er i live 5 år efter, at de fik stillet diagnosen, og at kun 71 pct. af de danske brystkræftramte kvinder er i live efter 5 år, så er der grund til at reagere.

Derfor skal tilbudet om brystkræftundersøgelse også hurtigst muligt føres ud i livet. I bemærkningerne til loven står der, at Sundhedsstyrelsen vurderer, at det vil tage 10 år, inden personalekapaciteten er tilstrækkelig, men kan vi ikke lade det gå lidt hurtigere? Det er næsten ikke til at udholde tanken om, at der skal gå så lang tid, når man har så positive resultater i andre lande. Der må være nogle muligheder for at få uddannet personalet i et hurtigere tempo eller oprettet nogle centre, så man ikke nødvendigvis skal have en enhed i hvert amt, men måske kan centralisere denne opgave til udvalgte steder i landet.

Jeg beder ministeren om at tænke kreativt og håber, at der kan findes en hurtigere løsning, end der med dette lovforslag er lagt op til. Og så synes jeg i øvrigt, det er vigtigt, vi også skal huske at følge op på det her forslag ved at sikre

en bedre behandling, når kræften er blevet konstateret.

I Sverige er det f.eks. fast praksis at tilbyde brystkræftpatienterne stråleterapi, hvor vi herhjemme som hovedregel kun giver kemoterapi, når kræften har spredt sig til lymfekirtlerne. Men jeg kan forstå, at man med kommuneaftalen fra i sommer lavede en aftale med amterne om, at de skulle øge strålekapaciteten bl.a. ved at indkøbe flere strålekanoner. Vi håber, at dette meget hurtigt bliver synligt og tilgængeligt for kræftpatienterne, så de alt i alt kan få en bedre behandling og overleve denne rædselsfulde sygdom.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Ja, jeg kan forstå, at den konservative ordfører her er så vældig begejstret og glad for det her lovforslag. Den glæde deler vi nu ikke her i SF, men jeg vil godt spørge fru Henriette Kjær, hvori den fantastiske store fordel er i det forslag her i forhold til de danske kvinder. I dag er der jo mulighed for, at man kan gå til sin egen læge, hvis man har mistanke om, at der er en knude eller lignende og så blive henvist.

Det, der nu bliver gennemført af et flertal uden om regeringen, stiller i udsigt, at om 10 år kan man tilmelde sig og være med i en eller anden frivillig ordning. Jeg har meget svært ved at se, hvad den store forskel er, og hvad det er, ordføreren har sin store begejstring i.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi tænker på de kvinder, der rent faktisk er ramt af brystkræft, og man har et screeningsprogram i Sverige, hvor kvinderne bliver indkaldt. Det betyder simpelt hen, at man opdager kræften tidligere, som jeg også sagde i min ordførertale, og så er chancerne for overlevelse væsentlig bedre, end de er i Danmark.

Der går ikke 10 år, inden vi kan begynde at indkalde kvinderne. Der vil gå 10 år, indtil lovforslaget er fuldt implementeret og fungerer i alle amterne, og det er jo godt, at vi kommer i gang allerede nu nogle steder. Alt andet lige vil det betyde, at man får en bedre behandling, og at man vil blive behandlet, inden kræften breder sig til lymfekirtlerne, hvilket medfører, at man har svært ved at bruge den arm, det nu kommer til at gå ud over, og måske bliver uarbejdsdygtig.